

STABBURSNØKKELEN I ROKKEHODET

HUN BRUGER VEL MER END ETT DØGN
TIL AT SPINDE AF DET

STABBURNØKKELEN

Der var engang en rig gaardgut som skulde ud og fri. Han havde faat spurt en jente som var baade vakker og ven, gjævt til at stelle og svær til at koge. Did gik han, for slik en var det han vilde ha. De skjønnte jo nok, folket paa gaarden, hvad erend han kom i; saa bad de ham sætte sig ind paa bænken og prated med ham, saa som skik er, og dertil bød de ham en skjænk til at bie paa, mens de fik laget mad til. De gik fra og til, saa frieren fik tid til at se sig om i stuen; borte i en krok saa han der stod en rok, og rokkehodet var fuldt af lin.

„Hvem er det som spinder paa den rokken?“ sa gutten.

„Aa, det skulde nu være datter vor det,“ sa kjærringen i stuen.

„Det var ovleg til linlag,“ sa gutten; „hun bruger vel mer end ett døgn til at spinde af det?“ sa han.

„Var det likt det,“ sa kjærringen, „hun gjør det godt paa ett, og kanske paa mindre end det.“

Det var mer end han havde hørt, og spurt at nogen kunde spinde i saa kort tid, mente gutten.

Men som de skulde bære frem maden, gik de ud allesammen, og han blev igjen i stuen alene; saa fik han se der laa en stor gammel nøkkel i vinduskarmen, den tog han og stak vel ind i rokkehodet og vipped den godt ind i linet. Saa spiste de og drak og var vel forlikt, og da han syntes han havde

været der længe nok, sa han tak for sig og gik sin vei. De bad ham komme snart igjen, og det lovte han ogsaa; men maalemnet bar ham ikke frem, endda han syntes noksaa godt om jenten.

Langt om længe kom han igjen til gaards; da tog de endda bedre imod ham end første gangen. Men som de var kommet i prat, saa siger gaardkjærringen:

„Nei sidst du var her du, saa hændte der rigtig noget forunderlig rart; stabburnøkkelen vor den blev saa rent borte, at vi aldrig har kunnet finde den igjen siden.“

Gutten gik bare bort til rokken, som stod der i kroken med linlaget likesaa stort som sidst, og tog opunder i rokkehodet.

„Der er nøkkelen,“ sa han; „vindingen er nok ikke stor paa spindingen, naar spindedagen varer fra mikkelsmess og til paaske.“

Saa sa han tak for sig, og bar ikke frem maalemnet sit den gangen heller.

STUDIE TIL PERMEN PAA „EVENTYRBOG FOR BØRN II“
HVORAF BRUDSTYKKE I FORORDET